

خوئندنه‌وهی هونه‌ری

ده‌قیکی لیریکی مه‌وله‌وی

عادل محمه‌دپوور

دیتته پۆگه‌ی هه‌بوون و دیسان ده‌دریتته‌وه به شاعیرو به
واتا ده‌ق (شعیر) له دایک ده‌بی.

له‌م پرۆسه زه‌نییه‌دا، ناوه‌پۆک و هه‌وئینی به‌ره‌می
هه‌ر شاعیریکی، بریتی ده‌بیته له‌و مه‌واده خاوو فیزیایی و
ده‌ره‌کیانه که شاعیر ئه‌یانداته میکانیزمی خه‌لاق و
ده‌بیته هه‌لوئیس‌ت و په‌یلوای شاعیرو هه‌ر ئه‌مه‌یشه
شاعیران له په‌یلوای بۆچووندا له یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه و
هه‌ر یه‌ک ده‌بنه خاوه‌ن سیاق و شیوازو دیدگایه‌کی
تایبه‌تی.

ده‌ره‌وه‌ستی شعیریش له ناواخنی خودی
ده‌قه‌که‌دایه، نه‌ک په‌یوه‌ست به که‌سیتی تاکی دانه‌ر.
ئه‌گه‌ر ده‌ره‌وه‌ستییه‌ک بۆ شاعیرو دانه‌ر قایل بین، تا

له‌ ده‌رون‌شیکاری وئنه زه‌نییه‌کان و پرۆسه‌ی
داهێنان و پراکتیکی شاعیرانه‌دا، سه‌لمیندراوه که شاعیر
سه‌ره‌تا له پۆگه‌ی زه‌نییه‌تی شاعیرانه‌وه، که‌ره‌سه خاوو
ده‌ره‌کییه‌کانی شعیر، وه‌رگرته له هه‌لومه‌رجه
داسه‌پاوه‌کانی گلێرگه‌ و دنیا‌ی ئۆبژیکت، وه‌رده‌گری و
ئه‌نجا ده‌یانخاته ئه‌ستۆی میکانیزمی خه‌لاق (زه‌ینی
ناخۆئاگا) وه. ئه‌م په‌وته زه‌نییه‌ و ئه‌م میکانیزمه خه‌لاقه
بیئه‌وه‌ی ده‌ستکاری ئه‌و که‌ره‌سه خاوانه بکات، له
مه‌ودایه‌کی زه‌مه‌نی دیارینه‌کراو و کتوپردا، پێوه‌ندییه
بزوو په‌نه‌نه‌کانی نیوانیان له‌گه‌ڵ دۆخ و ئه‌تمۆسفیری
چه‌ندی-چۆنی په‌وته‌که‌دا، چه‌مک-پیکهاته‌ی ده‌قه‌که،

ئەو كاتە يە كە شيعر مەوادە خاوەكان دەخاتە ئەستۆي
 مېكانيزمى خەلاقەو. پاش مشت و مالى زەينى و
 بەرسف و بەرپرسيارىتى ناخۇئاگا و لە داىكبوونى دەق،
 ئەنجا خوینەر (بەردەنگ) دەبیتە دەرەوہست (متعهد) لە
 ھەمبەر وەرگرتنى پەيامى دەق و توخمە زمانى و
 راگەياندر اوھەكانى دەقەكەدا. ئەمە خوینەر يان
 سوپەر خوینەرە كە بەرپرسيارىتى دەكات و ھەست بە
 دەرەوہستى ھونەرى - ئەدەبى - واتايى دەكات. لە
 كۆتايى ئەم پڕۆسە زەينىيەدايە كە شاعىرىش دەبیتە
 يەككى تر لە بەردەنگەكانى دەقەكە. بۆچوون و پەيلوا
 جياوازەكان لە ھەمبەر پاقەكارى دەقەكانى مەولەوى
 بەلگەيەكى حاشا ھەلنەگرە بۆ ئەم ئەدگارە ھونەرييە.

ئەوھى شارەزاي ئەدگار و ئوسلوبى شيعرەكانى
 مەولەوى بى، دەزانى كە زۆريە شيعرەكانى ئەم شاعىرە
 لە سەر تەجروبيەى ئەم پڕۆسە زەينى و ناخۇئاگايەيە
 سوورباليىزمى* و سەفەرە زەينىيەكان بونىاد نراون. بە
 ختووكە بزوينەرى خورپە و چركەساتى زەين و بزاشى
 ئەفراندى شاعىرانە بە شىوھى "مونولوگ" پەيوەست
 لەسەر پچكە و پۆگەى چرى توخمى نەغمە (تايبەتمەندى
 زمانى شيعرى ھۆرامى)، ئەوپەرى دەقى ليرىكاي لە
 ئەدەبى كلاسكى كورديدا خولقاندوھ. بۆ ئەوھى
 ئاشناى شىوازى تاكى و تەجروبيەى ھونەرى ئەم شاعىرە
 بين و كەسايەتى بالاي شيعرى ئەم شاعىرە لە ناواخنى
 دەقەكەيدا پیناسە بكەين، گەشتك ئەكەين بە نىو
 باخچەى خەيالى ئەم شاعىرەدا و غەزەلئك لە ديوانەكەى،
 بئىئەوھى دەستچنى بكەين، بە زمانى ھونەرى و شىوازى
 نوڭگەرى دەيخوئىنەوھ، لە دوو بوارى ئاسۆيى (افقى) و
 ئەستوونى (عمودى) يەوھ، پرنسىپە ھونەريەكانى دەقەكە
 دەر دەخەين، سەرەتا خوئندەوھى ئاسايى شيعرەكە:

قەلای ویرم سەیل ھوناو بەر دە بى
 بورج ئاگایم ویران کەر دە بى
 كيشكى خەيال خەم قام سەندە بى

دوكانچەى بەدەن بېكەس مەندە بى
 فرسەت زانابى تەريدەى قاتل
 يەك سەر بەر دەبى كالاي گيان و دل
 خەبەر بيم ھۆشم ئاما وە بەردا
 ئەم لا گيان، ئەو لا دل، دام وە سەردا
 لادى ئيش سەخت ساتى وەى پۆ وەى
 واتم چار نين مەر بشوون وە پەى
 ديم نالچەكەى داخ دلەى پڕ جە ھوون
 شەقلش ھا نە پووى گەرد پای دەررون
 تا وە مەكۆگەى ئاسانەكەى ئەو
 دەوان تەر جە ھەرس وەسەد قەترە و دەو
 لالام و نالام حاشات موشكۆلەن
 گيان فیدای تۆ بۆيە بەلگەى دلەن
 سيواى تۆ ئازيز نەى زەمانەدا
 كين گۆزەر كەرۆ بەى ویرانەدا
 نە نيم نگايى، نە كەرد تەماشاشا
 چيديش وینەى مال ياران كەرد حاشا

خورپەى شاعىر لەم ساتە زەينىەدا، تەجروبيەيەكى
 سايكۆلۆژيانەى پۆحاننىيە لە دنياى ناخودئاگايى و ژانى
 شاعىرانەدا، وەك پڕپرەويك، پرى دەكەوئى و سەفەريكى
 ناوھەكى و ھەناوى ئەنجام دەدات.

لەم سەفەرە ھونەرييەدا:
 "لافاو و زريانى دل و ھەلپەى شاعىرانە دى و قەلای
 وىرو خەيالى شاعىر ویران دەكا و شالائوى خەمى
 عەشق و ناھوشيارى، ئەقل و فام و ئاوەز (دنياى
 خودئاگا) لە ئيشكى لەشى دەستينى دوكانچەى
 بەدەن بېكەس دەمىنى - جوولەى زەين بەرەو بەشى
 ناخۇئاگايى و وروژاندنى ھەريمى خەيالى شاعىرانە و
 پانتايى دنياى ئوبژيكت ھوشيارى دەپروخيئى.

ھەلمەتى بى دەست و بردى ئەوين و ئىلھام و
 خورپە، كالاي گيان و دل كە سەرمایەى ھەستىەتى، بە
 تالانى دەبا.

وینەکان، ئەنجا شاعیر دەگاتە لوتکە ی ژانگرتن و شیعەرە کە دیتە رێچکە ی هەبوون. ئەبێ بلیم هەوین و کاکلە ی ئەو بزافە خە یالییە، ئەندێشە ی شاعیرانە یە کە خۆ ی لە خۆیدا دەبیتە ناوەرۆکی راستە قینە ی شیعەر.

خالیکی گرنگ کە ئەبێ لە تەجروبی شاعیرانە دا، ئاماژە ی پێ بکەین، تەجروبی تاک ی شاعیرە بەرامبەر بە سروشت و ئەوین و ئەزموونە کانی ژیان و... کە زمانی تاییە تی و شیوازی تاک ی و دۆخی هونەری خۆ ی دەری دەبێ و دە یخولقینێ. تەجروبی شاعیری راستە قینە، لە نەفسی خۆیدا دەبیتە نوینەری تەجروبی گشتییە کانی ئینسانی بێ سەپاندن و لاساییکردنە و لە دەقی هونەرە کە یدا، وینە هاو یە ش و هاو مە بە سە تە کانی مرقایە تی و جیەانی دە خولقینێ و هاو دەردی خۆ ی پادە گە یینی.

مهولهوی لە بارگە ی دەلالی ئەم شیعەرە دا، باس لە چەمکی ئەوین و تەجروبی تاک ی خۆ ی، وەرگرتە لە دۆخ و فەزای دەره کی دەکات، کە بێ شک ئە نجامە کە ی تەجروبیە کی هەمە کی و گشتیانە یە. کەس نییە کە لە گۆرە پانی ژیاندا بە جوړیک عاشق نەبیت، واتە مهولهوی،

شاعیر بە لە دەستدانی گیان و دل گە یشتن بە ئەو پەری ناخودئاگایی دیتە و دونیای هوشیاری و دنیای خودئاگا و هەست بە تالانکاری دەکا و بە هەردوو دەست دەمائی بە سەریدا و هاوار دەکا، بە لام سوودی نییە و بریار دەدات کە لە دوویان کە و ئی و بزانی کالای گیان و دل بۆ کوئی براون. ورد دەبیتە وە، هیمما و شەقل و جی پێی سواری شالاکەر لە پانتایی دەروونیدا دیارە. شوینە واری پێگە ی تا مەکوگە ی تاقە سواری هەلمە تە بە، دەردە کات. دەبینی دەره کی ئاسانە ی ئازیزە کە یە تی. بە زمانی هەنسک و گریانە وە، زارو خۆدۆرا و دە پارێتە وە و دە لێ دە زمان کالای گیان و دل لای تۆ یە. جگە لە تۆ لە م زەمانە دا، کەسی تر بوێری ناکات و بە خۆیا ناپەرمی کە گوزەر بکاتە گۆرە پانی هەناوی من و ئاوا سەرما یە یێک بە تالان بیا، بە لام خۆشە ویستە کە ی نە ک تە نیا بە نیمینگی کیش ئاوری لی نادانە وە، بە لکو حاشا و نکولی لە م تالانکارییە دەکات و خۆ ی لێی قوتار دەکات، هەروە ها کە لە مال و سەرما یە ی دێتران حاشای کردووە."

ئەمە بیروکە ی دەلالیە تی دەقە کە ی مهولهوی یە. هەروە ک دەزانین هەر دەقە شیعریک لە دوو پاژ و بابە ت پێک دێ، یە کە م شکلی پوالتی و سەر خانی دەقە کە، وە ک: کیش و سەروا و موسیقای لە فزی و تەبایی نیوان وشە و مورفیم و دەنگە زمانیە کان، لە نیو زنجیرە ی دێرە کان و تۆری واژە و دەستە واژە و چری نە غمە کان، واتە هارمۆنیای واچە کان.

دوو هەم: شکلی زەینی واتە ژێرخانی دەقە کە، جوڵە و حەرە کە ت و بزواندن و چلۆنایە تی وینە خە یالییە کان و یە کگرتنە وە ی واتا و پە یام لە ئەفراندنی شیعردا، کورپە ی شیعەر لە م دانوستاندنە دا، لە نیوان زەین و ئەزموونە سروشتییە کان و تاکییە کاند، لە دایک دەبێ. ئەم بە شە ئەگەرچی تە نیا مە دلولیکی شیعەرە کە یە، بە لام چە ندایە تی بزاقی شیعرو شیوازی شاعیر بۆ ئیمە دیاری دەکات و دە یرخینێ. هەروە ک دەزانین بزواندن خە یال و وروژاندنی زەین لە ئە نجامدا دەبیتە هۆ ی یە کگرتنە وە ی

له م ته جروبۀ تاكيبه داو دانوستاندن له گهل دنياى دهوروبه، (كه بيگومان مهوله ويش بهر له هممو شتيك مروقه و عه شقيش ديارده كى نينسانيبه) گويزراوه ته وه بؤ ته جروبۀ يه كى گشتى و توانيوپه تى وينه يه كى گشتى كه مه به ستيكى گشتيبه، بخولقيني و خوى بهاويته نيو ناميزى ته جروبۀ يه كى نينسانيبه وه. جى په نجهى خوى له م نه فراندنه دا بنه خشيني، نه م پووكرده په ننگه فاكتيك بى بؤ جياكردنه وهى له شاعرو ناشاعير.

له پيكاها ته و نئستراكچيرى شيعره كه دا، به پيچه وانۀ شيعرى فارسى و عره بى (به تايبه ت له فورمى قه سيده دا)، كه ته نيا بايه خ به ته وهره ناسويى (محور افقى) دراوه و وزه ن هونه ريبى شاعير ته نيا سه رقى نه م ته وهره كراوه. له م چه شنه شيعرانه دا ته وهره نئستوونى (محور عمودى) واته پيوهنديى چمكى و ناوه پوكى و پرؤزه نى گشتى شيعره كه له سه ره تاوه تا دوايى په چاو نه كراوه، به لكو به كه ساپه تى به خشين به دير (مصراع) و پاراستنى ناوه پوكى سه ربه خو بؤ نه م به شهى له شيعر، ناوه روک و چه مكى شيعره كه پچر پچر ده بى. نه مه نه ريتيكي تاكى شاعيرانه نيبه، به لكو شيوازيكى گشتيبه كه له شيعرى كلاسيكى فارسى و عره بيدا په چاو ده كرى. نه لبت ده گمهن، پيچه وانۀ نه م حاله تيش له م دوو زمانه دا بهر چاو ده كه وهى.

به لام مهوله وى وپراى پشتبستن به تواناى شاعيرانه و پيشاندانى پله نى به رزى هونه رى له خولقاندنى وينه خه ياليبه كان له زنجيره نى دپره كاندا (ته وهره ناسويى)، تان وپوو فورماسيونى شيعره كه كى له سه ره تاوه تا دوايى به وردى چنيوه، خوينه ر هه ست به دابرا ن له زنجيره نى ناوه روک ناكات، به لكو هه ست به پلانى چيروكيكي زه ينى شكل ده كات و به دلتيكى رازيبه وه چيرؤ له زه تى لى ده بينى.

وينه گه ليك كه له زنجيره نى ناسويى (افقى) شيعره كه دا بهر چاو ده كه ون نه مانه ن: **قه لاي وير، وينه نى**

ويچواندن، وير به قه لا به هوى به رزيبه وه شوبه اندوويه تى، يان سه يل و هوناو، بورج ناگايى، كيشكچى خه يال و دوكانچى به دهن، ته پريده نى قاتل، كالاى گيان دل، نالچه كه كى داخ و... سفته تيكى تايبه ت به شيوازي تاكى مهوله وى، وينه خه ياليبه كانى له م شيعره دا بهر چاو ده كه وهى، كه لكوه رگرتن له وينه نى ويچواندنه. ويچواندن تابلويه كى خه ياليبه كه به مايه كانى سروشت و نورمى زمانه وه زور نزيكه. نه م نه دگار ه جياوازه هوى جيا كه ره وهى مهوله ويبه له گهل نه و شاعيرانه نى كه له وينه گه لى پيچراوه كه لك وهره گرن. هر چه ند شاعير بتوانى له بنه ما جه وه ريبه كانى سروشت بؤ خولقاندنى وينه و تابلوى شيعرى كه لك وهره گرى، نه و ده قى شيعره كه كى له په وت و جو له و بزاونن له تان وپوى ده قى شيعره كه يدا ته زى ده بى، هه روه ها كه بزاونن و جو له له شيعره كه كى مهوله ويده شه پؤل ده دا.

بيگومان يه كيك له هؤ سه ره كييه كانى نه م ريبى هونه ريبى مهوله وى له په وپه وهى ميژوودا نه م سفته ته يه كه خستمانه بهر چاو، نيتر نه و پيوهندييه نه بپاوه كه مهوله وى له گهل سروشتى رازاوه نى هه وراماندا بوويه تى، به وزه نى بالاي هونه رى و تواناى به رزى شاعيرانه، دار سنه و به رى شيعرى بؤ باخچه نى قوتا بخانه نى نه ده بى كوردى خولقاندوه.

سه رچاوه كان:

- 1- ديوانى مهوله وى.
 - 2- صور خيال در شعر فارسى - دكتر شفيعى كدكنى.
 - 3- دگرگونى نگاه، زبان و ساختار در شعر امروز، كازم كه ريميان.
- * مه به ست له به كار هينانى (سوررياليزم) له م ده قه دا، به واتاى قاموسى وشه كه، نه ك په وته فيكرى و نه ده بى و مه كته بيه كه كى "انداريه بريتون" له نه وروپا.